

Dyssegårdskirken

Maj - august 2001

Årgang 66 - nr. 2

- SIDEN SIDST -

Borgmester Hans Toft med frue og Anne Marie Hvidt

Køkkenholdet

Tøndeslagning i Dyssegårdsskolens aula

Lisbet Rømer ser konfirmanderne spille et fattigdomsspil

Kirkehøjskole med Henrik Yde

Det Danske Drengekor ved FDF familieaften

DÅBEN

Mange forældre bærer deres barn til dåben med glæde og stolthed. Et nyt lille menneske er kommet godt til verden, og livet åbner sig på en forventningsfuld måde for de voksne. Det føles både som en skøn gave og et alvorligt ansvar at få betroet et barn, for "kan vi nu klare det hele!" Som far og mor oplever man en tindrende glæde og en stor træthed ved at passe sit barn hele døgnnet, og man kan have lyst til at trække sig tilbage fra alle andre krav fra omverdenen og "nyde den korte tid, for den kommer jo aldrig igen".

Barnedåben opleves også som en højtidelig og festlig begyndelse i det lille ny menneskeliv. Det lille væsen bliver en rigtig person, når barnets navn nævnes og gentages for alle i kirken. Mange forbinder også dåben med noget trygt, for den er godt forankret i generationerne før os, og selve ritualet vidner i sit svære, sammentrængte sprog om Guds omsorg for hvert enkelt menneske.

I samtalen inden dåben gennemgår forældre og præst ritualet sammen for at løse op for ritualets vægtige ord. For hvad betyder det, at vi er "genfødt til et levende håb", at "Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger", og at Jesu kors tegnes over barnets ansigt og bryst? Hvilken magt er det, Jesus mener, når han siger, at al magt i himmelen og på jorden er givet ham af Gud? Og hvad betyder troen? Alle, der hører dåbsritualet, også de, der har hørt det utallige gange, fornemmer, at der er så stor dybde i ordene, at man ikke kan tilegne sig dem helt på én gang. Virkeligheden bag ordene er større, end vi forstår.

Luther sagde, at dåben river barnet ud af den

Ondes vold, og det fødes til nyt liv. Mennesket fødes åndeligt i dåben og bliver et nådens barn. "Dåbens kraft varer hele livet. Fra dåben begynder Gud at gøre et nyt menneske af dig, indgyder sin hellige ånd i dig og tager fat på at døde synden i dig og berede dig til at dø og opstå på den yderste dag. Din sande dåbskjole er det udødelige liv i himlen – rent, uskyldigt og evigt" (fra Luthers "Sermon om dåben"). Selve dåbshandlingen er Guds ord sammen med korsets tegn og vandet. Vandet drukner alle magter, der udspringer af det onde, og det giver liv af Guds eget liv. "Alle vi, som er døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død, for at vi også skal leve et nyt liv, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde" (Rom. 6,3-4). Når disse ord er uforståelige for alt andet end troen, hænger det sammen med, at det faktisk kun er troen, der kan "forstå" Guds kærlighed. I sammenhæng med dåben er troen at åbne sig over for Gud og hengive sig med tillid til, at han taler sandt. Vi er velsignet med hans kærlighed til evig tid. Den magt, Jesus taler om i dåbsordene - at al magt i himmelen og på jorden er givet ham - er ikke en ydre autoritet, for Jesus forsagede al magt og besiddelse. Magten er snarere en indre styrke, en myndighed, som mennesker må afgøre sig for eller imod. Han vil kun vinde os for sig med kærlighedens "magt".

Der er én, som har kaldt dåben for et usynligt vandmærke, og det er et fint billede. Den døbte er hele livet "våd af livets vand", og det kan blive til en kilde til fred og glæde i vores liv og en tilskyndelse til at realisere dåben i alle hverdage. Det vil sige at leve med tanke på den gave, vi har fået og lade den bære frugt.

Lisbet Rømer

Udgivet af menighedsrådet.

Ansvarshavende:

Annette Molin Schmidt, Lene Fischer Pedersen, Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt

Tryk: Ekspres-Trykkeriet, Frederikshavn

Forsidebillede: De 4 evangelister. Bagsidebillede: Pinsedag af Bodil Kaalund

Stof til næste kirkeblad skal være indleveret senest 16 juli 2001

(periode 1. september - 31. december 2001)

DÅBSINTERVIEW - med Lene Lund

En søndag i februar blev Kirstine Lund Løwe døbt i Dyssegårdskirken. Nogle dage inden havde hendes mor Lene Lund og jeg gennemgået dåbsritualet, og en dag sidst i marts, mens forårsso-len kæmpede med den sidste sne, var jeg igen på vej til familien. Vi havde en aftale om at uddy-be vores samtale om dåb og tro.

Kirstine sad glad og vågen på sin mors arm, da Lene lukkede op, og der duftede dejligt af nybagt brød. Kirstines forældre Lene Lund og Kenneth Løwe har boet et par år i lejligheden på Plantevej, men nu har de fundet et hus på Viborgeggen og glæder sig til at vende hjem til Jylland. Ikke mindst for Kirstines skyld, så hun kan vokse op tæt på begges familier. Kenneth er selvstændig i et internetfirma, og Lene er jordmoderstuderende. I forbindelse med flytteplanerne har hun været heldig at få praktikplads i Viborg. Lene er glad for sit valg af uddannelse og husker, at hun følte sig stolt og havde lyst til at tage det første barn, hun hjalp til verden, med hjem. "Selvom jeg som jordmoderelev har mærket på mange børn udenpå, fors-tår man det ikke. Det er så stort, at ordene ikke slår til, når barnet kommer ud og begynder at trække vejret," fortæller Lene.

At blive forældre

- Hvad har været den største oplevelse ved selv at få et barn?

- Det har været et stort ønske i mange år - så stort, at tanken om, at jeg kunne dø, inden jeg nåede det, gjorde mig bange. Det var en skøn oplevelse at være gravid, og fødselen var en stor oplevelse - alene øjeblikket - da jeg første gang ser min datter! Forældrefølelsen har overvældet os begge og det, at man har en ubetinget kærlighed til sit barn. Rent fysisk har Kirstine kun været hos os i ca. 4 måneder, men hun fylder så meget i vores hjerte, at man skulle tro, hun altid har været her. Hverdagen er også blevet helt anderledes. I begyndelsen indrettede vi alt efter hendes behov, sådan er det ikke helt mere. Kirstine tager meget tid, og hvis man skal nogle steder, kræver det nu lidt planlægning!

- Følte I, at der var andet, der ændrede sig, da I fik Kirstine, fx livsværdier eller tanker om livet og døden?

- For seks år siden omkom min bror og min daværende kæreste ved en trafikulykke. At miste to mennesker, jeg holdt af, kastede mig ud i mange alvorlige tanker om liv og død. Der er mange, der oplever, hvor tæt forholdet er mellem liv og død i forbindelse med en fødsel. Men alt det havde jeg jo været igennem, da Kirstine blev født.

Hvad betyder dåben?

- Overvejede I, om jeres barn skulle døbes eller ej?

- Det har aldrig været et spørgsmål, om Kirstine skulle døbes. Det var helt naturligt for os begge. Dåben er en god tradition, og vi viser Kirstine, at vi selv har et forhold til kristendommen. Hvordan hun så vil bruge troen i sit liv, må hun selv finde ud af, vi vælger blot midlertidigt for hende. Kenneth og jeg er kristne på vores egen måde. Fx er de 10 bud logik og sund fornuft - en god måde at leve livet på.

- Var der nogen, der lærte dig Fadervor eller sang en salme med dig, da du var lille?

- Jeg fik tidligt kendskab til salmer og Fadervor, fordi min bedstefar var kirkesanger, og vi børnebørn var tit med i kirken om søndagen. Jeg holder meget af salmen "Lille Guds barn, hvad skader dig?" - den sang vi til min brors begravelse. Siden min barndom har jeg haft en tæt veninde, og hendes familie havde stor tilknytning til Luthersk Mission i Herning. Jeg var tit med til møder, og det accepterede mine forældre, selvom de ikke involverede os i den kristne tro derhjemme. Jeg synes, jeg har fået lov til at "snuse lidt" til forskellige måder at tro på, og det har givet mig mulighed for at vælge.

- Hvilken påvirkning vil Kirstine få af sine forældre?

- Ved at lære Kirstine Fadervor giver vi hende bønnen som et redskab i livet. Jeg har haft perio-

der i mit liv, hvor jeg har bedt Fadervor og følt trøst ved at tro på, at der er en Gud, som passer på os mennesker. Men hvem Gud er for mig er svært at forklare.

- Hvad synes du om kirken og gudstjenesten? Er der noget, som burde forandres?

- Barsedåben var en kæmpe oplevelse. Vi havde virkelig glædet os meget til den, og det var meget højtideligt. Jeg synes, det var en flot kirke. Selve gudstjenesten hørte vi jo ikke, men den er blevet rost af dem, som gjorde. Vi synes, det var praktisk, at vi først skulle komme i kirken til selve dåben. Det var også en god fornemmelse, at vi havde mødt præsten inden gudstjenesten. Jeg synes, det er vigtigt med et personligt forhold til præsten, for så føler man sig bedre tilpas i kirken. I tiden efter min brors begravelse kom sognepræsten forbi på besøg hos min familie, og gennem samtalerne med ham blev kirken til et sted, hvor vi følte os hjemme.

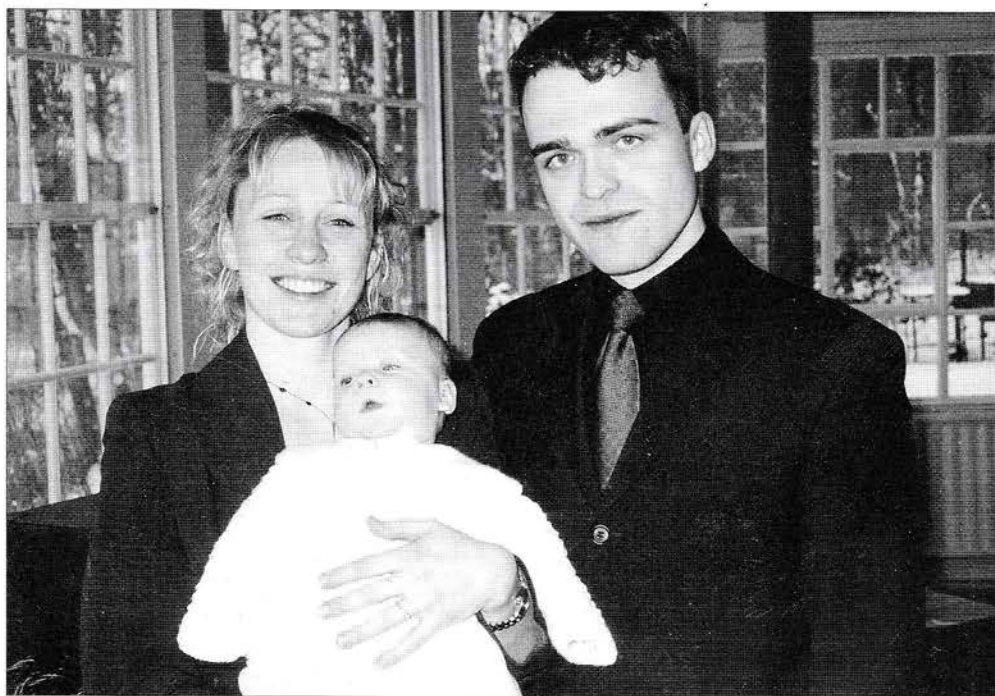
Skal forældre tilbydes dåbsundervisning?

- Synes du, det kunne være en god idé, om kirken tilbød forældrene dåbsundervisning i forbindelse med deres barns dåb, på samme måde som de har mulighed for at gå til fødselsforberedelse? (Forslaget er for nylig fremsat af professor i dogmatik ved Københavns Universitet, Theodor Jørgensen).

- Tilbudet kunne være udmærket, men jeg tror, at de, som vil vide mere om dåben, selv vil opsøge det. Der er så meget, man skal huske og gøre i forbindelse med fødsel og pasning af et lille barn. Det ville lægge for meget pres på folk, hvis de også skulle gå til dåbsundervisning.

Vores samtale er ved at slutte. I den tid, der er gået, har Kirstine fået lidt grød, og Lene og jeg har nydt teen og kaffen og bollerne. Det har været hyggeligt at være på besøg, og da jeg siger tak for i dag, har Kirstine allerede sovet et stykke tid i sin lift ude på altanen. På vej ned ad trapperne tænker jeg, at inden længe vil hun tage sin middagssøvn i mere frie omgivelser i det jyske.

Lisbet Rømer

Kirstine Lund Løwe sammen med mor og far

EVANGELISK LUTHERSK DÅB

Interview med Andreas Mandrup Bjerre

I Dyssegård sogn har vi hvert år mange dåb. Ikke sjældent døbes børn i alderen fra 11 til 14 år. Andreas, 13 år, går i 6. klasse, er en af dem. I sin fritid går Andreas til FDF og til fægtning.

- Hvorfor blev du ikke døbt som ganske lille?
- Det ved jeg ikke, måske skyldtes det, at min mor var usikker i det spørgsmål, men jeg tror, at min far godt ville have haft det, for han går ofte i kirke.

- Har I talt om dåb derhjemme?

- Ikke før jeg nævnte det. Det var nogle klassekammerater, der spurgte, om jeg var døbt, og det vidste jeg ikke, om jeg var. Jeg spurgte derhjemme og fandt da ud af, at jeg blot var navngivet. Mine forældre havde ikke noget imod, at jeg blev døbt. Jeg kom med i FDF for et par år siden og syntes godt om det, vi hørte om i forbindelse med kristendom, så derfor tror jeg på Gud. Det var grunden til, at jeg gerne ville døbes og samtidig have min mors mellemnavn. Min mor ringede til kirkekontoret for at reservere en dåbsdag. Jeg ville gerne have dåben så tæt på min fødselsdag - den 30. oktober - som muligt. Der var højmesse søndag den 29. oktober med sognepræst Lisbet Rømer.

- Hvad talte du med Lisbet Rømer om inden dåben?

- Lisbet Rømer gav mig en tegneserie "Menneskesønnen", der handler om Jesu liv, og ellers talte vi om kristendom. Til slut fortalte Lisbet Rømer om, hvordan dåben skulle foregå.

- Hvordan forløb selve gudstjenesten på din dåbsdag?

- Ventetiden var så lang, og jeg syntes, at jeg fik meget lidt vand i håret! Jeg havde øvet mig på trosbekendelsen, som lå øverst på skrivebordet derhjemme, så jeg var helt tryk, da Lis-

bet Rømer så på mig, og jeg skulle svare ja. Det var dejligt, at min familie og min bedste ven Kristoffer var i kirken. Og så var mine ledere fra FDF og mange af mine kammerater der også. Bagefter var hele familien samlet til frokost hjemme hos os. Det var en god dag.

- Hvad tænker du, når du ser tilbage på din dåbsdag?

- Jeg glædede mig over gaverne, som jeg fik: Anna Sophie Seidelins bibel. Af min farfar og farmor fik jeg en tegneserie, der hedder "Den illustrerede Bibel".

- Hvordan ser du på kristendommen i dag?

- Jeg ved, at Gud er der, og jeg ved, at han vil hjælpe mig, hvis jeg får problemer.

Vagn Frikke-Schmidt

Andreas Mandrup Bjerre

RUSSISK-ORTODOKS DÅB

Portrætsamtale med Katerina Jermilova

Der er ingen bænke. Man skal stå op. Rummet er dunkelt, men de mange levende lys funkler kraftigt. Ikoner med engle og helgener møder mit blik, i det samme jeg kommer ind. Et kor på syv personer fylder kirken med smuk stemningsfuld sang under hele gudstjenesten.

Jeg er i den russisk-ortodokse kirke i København for at opleve en gudstjeneste her og måske få lejlighed til at overvære en dåbshandling, men jeg erfarer, at det at blive døbt er en privatsag, der ikke indgår som et led i gudstjenesten.

Nu er det så heldigt, at der her i Dyssegård sogn bor en pige, der har modtaget sin dåb i den russisk-ortodokse kirke, nemlig Katerina Jermilova, som er 26 år. Hun er født og opvokset i Letland, men kom til Danmark for syv år siden. Katerina blev som 17-årig døbt i den russiske kirke i Letland.

Dåben fandt sted i kirken, men i et specielt afsidesliggende dåbsværelse. Katerina fortæller, at de ti, som hun skulle døbes sammen med, slog kreds om døbefonten og præsten, mens de pårørende, eksempelvis forældre og faddere, dannede yderkredsen.

Dåbskandidaterne var mellem 10 og 25 år, og da dåbsforbilledet er hele kroppens neddykning i vand, søger man i den russiske kirke at efterleve dette forbillede. Da det var blevet Katerinas tur, begyndte præsten således med at komme tre gange vand på hovedet af hende, i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Dernæst skulle hun træde op i dåbsfadet, som var et lille kar, der stod på gulvet, så fødderne blev badet i vandet. Da Katerina steg ud af dåbsfadet, stænkede

præsten flygtigt vand på hende, hvorefter han i monologform messede ord, som hun ikke umiddelbart kan huske mere. Med denne dåbsprocedure fra "top til tå" blev alle døbt. Herefter gik præsten rundt inde i kredsen og svingede tre gange med røgelseskuglen hen imod hver enkelt, idet han atter sagde: "I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn". Som døbt kunne Katerina nu deltage i nadveren, hvilket hun gjorde sammen med de tilstedeværende, da dåbshandlingen var afsluttet.

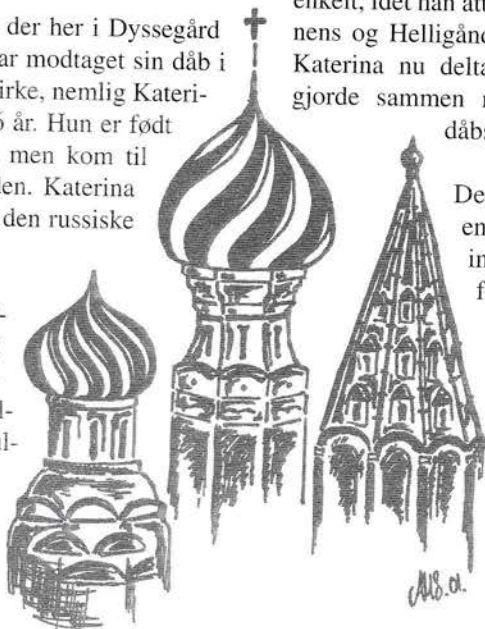
Det burde være muligt for enhver, der går i kirke en gang imellem både at se ligheden og forskellen imellem den kristne dåb i folkekirken og i den russisk-ortodokse kirke.

I den danske folkekirke har man i dag gjort det til almindelig praksis kun at komme vand på hoved af barnet, mens dåben i den russiske kirke tages meget bogstaveligt, idet hele kroppen, som nævnt, døbes i vandet.

Som afslutning på Katerinas dåbsdag valgte hun og hendes mor at tænde levende lys for familien ved en ikon i kirken. Hver ikon betyder nemlig noget særligt som fx "godt helbred", "renselse" og lignende.

At tænde et lys og bede en bøn for et andet menneske, er en smuk handling, som jeg mener, at vi også i folkekirken burde praktisere noget mere.

Annette Molin Schmidt,
Stud. theol.

DØBEFONTE GENNEM TIDERNE

I kristendommens første tid ved vi, at talrige menneskemængder kunne blive døbt på én dag. Det var derfor hensigtsmæssigt, at dåben fandt sted i floder, søer, damme - ja, endog i havet. Vi ved også, at Jesus lod sig døbe i Jordanfloden. Senere - omkring 600-tallet - gik man over til specielle "døbebrønde". Det var indhegnede vandbassiner - "baptisterier". I hele det romerske imperium var der baptisterier, som alle blev bygget mellem det 4. og 9. århundrede. Disse baptisterier var ofte uafhængige af domkirkerne. Senere udgravninger har endvidere afsløret dåbskapeller af mere beskedne karakter i tilknytning til en kirke. Oprindeligt var det udelukkende biskopper, der måtte døbe. I Danmark har man næppe haft lignende døbebrønde. Med kristendommens udbredelse i Danmark vandt barnedåben efterhånden indpas til fordel for voksendåben.

Granit-døbebassiner

Danmarks mange smukke romanske granit-døbebassiner fra Valdemarernes tid virker ofte blot ved kummens og fodstykkets enkle og kraftige profilering. Dog ses også ranke- og løveornamentik tillige med figurkomposition. Disse granit-døbebassiner var store nok til, at man kunne dyppe børnene ned i dem - neddykning. Man regner med, at ca. 1500 granit-døbebassiner fortsat er bevaret i vore kirker. Den gamle konge - Harald Blåtand (død omkring 985) - blev også døbt ved neddykning. Det fremgår af et relief, der oprindeligt hængte i Tamdrup kirke ved Horsens, men som i dag kan besigtiges på Nationalmuseet.

Malmstøbte døbebassiner

I midten af 1400-tallet begyndte de første malmstøbte døbebassiner at dukke op i de store bykirker. Disse er præget af den sengotiske periode og er ofte smukt forarbejdet.

Fra katolicismen til reformationen

Med reformationens indførelse i Danmark (1536) blev katolicismens syv sakramenter (dåb, konfirmation, bod, nadver, ægteskab, præstevielse og den sidste olie) reduceret til kun to sakramenter, nemlig dåb og nadver. Måske i konsekvens heraf fandt man på at udstyre døbefonten i nogle kirker med en "himmel". Denne fontehimmel blev ofte prydet med skulpturfremstillinger af de dyds- og lasteforestillinger, som moralbevidstheden efter

reformationen hurtigt blev fyldt af.

Fra neddykning til pågydning

Hvornår man holdt op med neddykning af børnene vides ikke med bestemthed. Formentlig er det sket senest i renæssancetiden. I hvert fald indførtes dåbsfadet efter det 16. århundrede. Det er et løst fad af messing, tin eller sølv, som - med en betydelig mindre vandmængde - kan lægges løst oven på døbefonten eller ned i selve kummen. Dåbsfade er ofte en stor værdigenstand, idet de kan være rigt metalciserede og være dekoreret med forskellige karakteristiske billedmotiver. Til dåbsfadet hører der ofte en smuk designet dåbskande. Senere i baroktiden lader man ofte dåbsfadet bære af figurer. Det har Thorvaldsen bl.a. udført smukt i Københavns Domkirke med sin berømte dåbsengel.

Døbefontens placering

Igennem tiderne har døbefonten været placeret forskellige steder i kirken. I de ældste kirker var døbefonten midt i kirkerummet. Senere blev den placeret lige inden for kirkens indgang. Dåben blev - under katolicismen - betragtet som frelsens dør og indgangen til andre sakramenter. I den første tid efter reformationen beholder fonten endnu sin gamle plads. Således skriver den sjællandske biskop Peder Palladius (1503-60) i sin berømte visitatsbog: "Fonten står bag udi kirken". Men som tiden går, foretager døbefonten en vandring øst på. I 1588 skriver Odensebispen Jakob Madsen i sin visitatsbog, at fonten skal flyttes hen i koret.

Døbefonten i Dyssegårdskirken

Og det er netop i koret, at vi finder Holmer Triers smukt udførte granit-døbefont. Holmer Trier har på den lille ottekantede døbefont på fortrinlig vis fremhævet det forkyndende ords betydning, som er hele kirkens grundlag. Det er gjort ved at anbringe evangelistsymbolerne som det bærende element. (Se forsiden.) Ét er at læse beskrivelser, noget ganske andet er at se det selv. Giv dig derfor tid til at studere vor smukke døbefont nærmere næste gang, du kommer i Dyssegårdskirken. Det er ganske interessant.

Lene Fischer Pedersen

GUDSTJENESTELISTE 1. MAJ 2001 - 2. SEPTEMBER 2001

Søndag den 6. maj 3. s. e. påske Joh. 16,16-22	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Fredag den 11. maj Bededag Matt. 3,1-10	kl. 10.00 <i>Konfirmation</i> Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt	kl. 12.00 <i>Konfirmation</i> Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt
Søndag den 13. maj 4. s. e. påske Joh. 16,5-15	kl. 10.30 <i>Konfirmation</i> Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 20. maj 5. s. e. påske Joh. 16,23b-28	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Torsdag den 24. maj Kr. Himmelfart Mark. 16,14-20	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 27. maj 6. s. e. påske Joh. 15,26-16,4	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 3. juni Pinsedag Joh. 14,22-31	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Mandag den 4. juni 2. pinsedag Joh. 3,16-21	kl. 10.30 <i>Familiegudstjeneste</i> Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 10. juni Trinitatis søndag Joh. 3,1-15	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 17. juni 1. s. e. trin. Luk. 16,19-31	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 24. juni 2. s. e. trin. Luk. 14,16-24	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 1. juli 3. s. e. trin. Luk. 15,1-10	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 8. juli 4. s. e. trin. Luk. 6,36-42	kl. 10.30 Lisbet Rømer og prædikant stud. theol. Annette Molin Schmidt	
Søndag den 15. juli 5. s. e. trin. Luk. 5,1-11	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 22. juli 6. s. e. trin. Matt. 5,20-26	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 29. juli 7. s. e. trin. Luk. 19,1-10	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt og prædikant stud. theol. Annette Molin Schmidt	
Søndag den 5. august 8. s. e. trin. Matt. 7,15-21	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 12. august 9. s. e. trin. Luk. 16,1-9	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 19. august 10. s. e. trin. Luk. 19,41-48	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 26. august 11. s. e. trin. Luk. 18,9-14	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	kl. 15.00 <i>Musikgudstjeneste</i> Lisbet Rømer
Søndag den 2. september 12. s. e. trin. Mark. 7,31-37	kl. 10.30 <i>Høstgudstjeneste med kirkefrokost</i> Lisbet Rømer	

DÅBSGUDSTJENESTER

Lørdag den	12. maj	kl. 10.30	Lisbet Rømer
Lørdag den	9. juni	kl. 10.30	Lisbet Rømer
Lørdag den	14. juli	kl. 10.30	Vagn Frikke-Schmidt
Lørdag den	11. august	kl. 10.30	Lisbet Rømer

PINSEN

"Vi skal op og se pinesolen danse!"
Sådan siger vi hvert år til pinse, for det er en gammel tradition, der lægger op til fest i glæden over, at foråret er kommet til Danmark med den varmende sol og bøgen i sit nyudsprungne lysegrønne flor.

Den bibelske pinse vidner også om begivenheder, der er omgivet af varme, fest og glæde. I det Gamle Testamente er pinse en af de jødiske valfartsfester. Den ligger halvtreds dage efter påske, og danner afslutningen på påsken og kornhøsten, som jøderne fejrer.

Det Nye Testamente beretter om historien fra "Apostlenes gerninger" kap. 2 om Helligåndens udgydelse over menigheden. Det fortælles, at Helligånden viste sig som

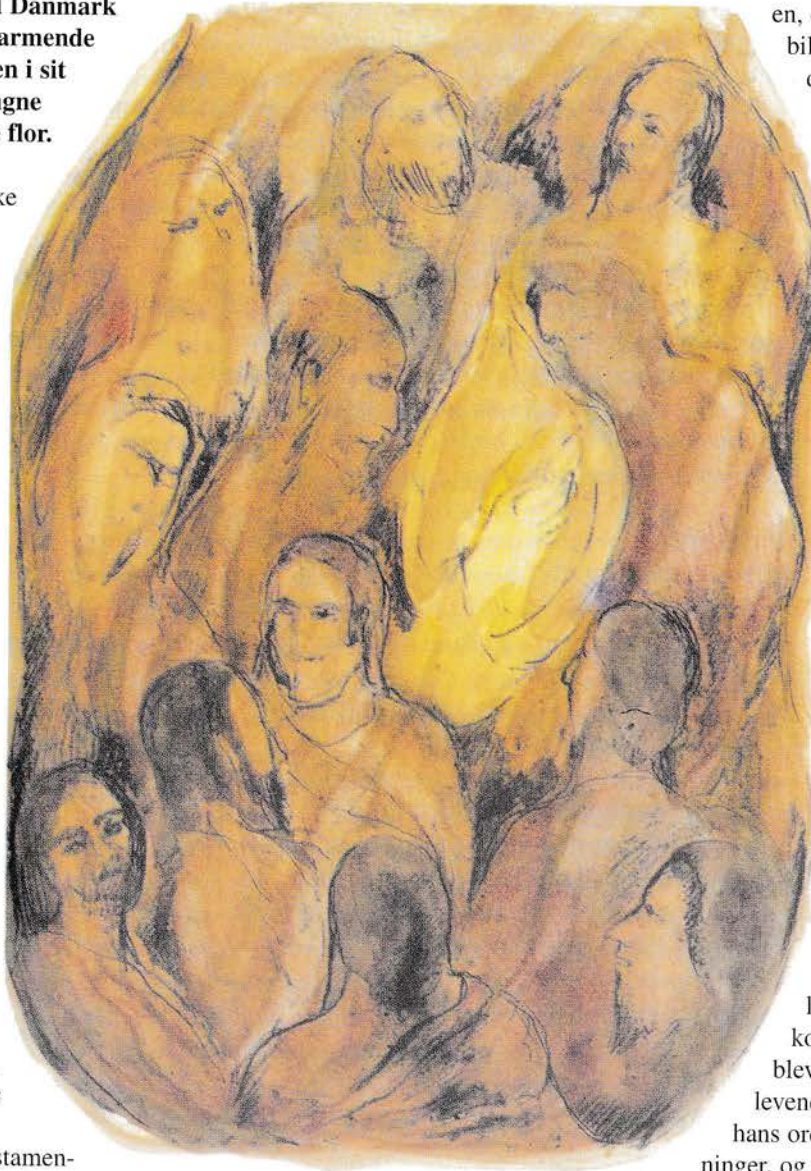
ildtunger over apostlenes hoveder og lod dem prædike om Kristus på alle sprog, så enhver fremmed i Jerusalem kunne forstå det.

Dette er historien, der tegner billedet af den kristne forkyndelses egentlige begyndelse efter Jesu død og opstandelse.

Mange kalder Pinse for "Kirkens fødselsdag", for kirken er huset, hvor Kristus forkyn- des.

Med Helligåndens komme, blev Kristus levende ved hans ord og gerninger, og kirken tager med glæde imod

den, der vil høre budskabet om ham.

Annette Molin Schmidt,
Stud. theol.